

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S. (1)

przeciwko S. S. (1)

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

1. z dniem 31 grudnia 2013 roku uchyla obowiązek alimentacyjny D. S. (1) wobec jego córki S. S. (1) urodzonej (...) ustalony w ugodzie zawartej 14.11.1995 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy M. w sprawie RVC 557/95 w kwocie 30% miesięcznego wynagrodzenia powoda, nie mniej niż 220 złotych miesięcznie,
2. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 grudnia 2015 r. D. S. (1) wniósł pozew przeciwko swojej pełnoletniej córce S. S. (1) o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał z dniem 31 grudnia 2015 r. wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia poprzez ograniczenie egzekucji z ugody z dnia 14 listopada 1995 r. do kwoty 200 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazano, że powód na mocy ugody z dnia 14 listopada 1995 r. przekazywał alimenty na rzecz córki S. S. (1). Pomimo ukończenia przez pozwaną studiów w dniu 27 września 2011 r. powód przekazywał córce alimenty do końca 2013 r., kiedy to strony uzgodniły, że D. S. (1) nie będzie dalej przekazywał świadczenia alimentacyjnego na rzecz córki. W dniu 13 listopada 2015 r. pozwana zwróciła się do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji powołując się na ugodę zawartą w dniu 14 listopada 1995 r. zaopatrzoną w klauzulę wykonalności. Powód wobec powyższego przekazał komornikowi tytułem zaległych alimentów kwotę ponad 10 000 zł.

D. S. (1) podniósł, że z uwagi na fakt ukończenia przez córkę studiów magisterskich zyskała ona zdolność samodzielnego utrzymania, bowiem posiada ku temu możliwości zarobkowe, powołując się jednocześnie na ustalenia między stronami w roku 2013 o zaprzestaniu przekazywania alimentów przez powoda.

W odpowiedzi na pozew z dnia 2 lutego 2016 r. pozwana S. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa wraz z wnioskiem o zabezpieczenie w całości z uwagi na ich bezzasadność. Pozwana w uzasadnieniu swojego stanowiska podniosła, po ukończeniu studiów poszukiwała pracy, jednak bezskutecznie- jedynie przez 1 miesiąc była zatrudniona w firmie (...) sp. z o. o., przez trzy miesiące w firmie (...), w której z uwagi na wynagrodzenie prowizyjne i nieukończenie zawarła umowę o dzieło w Fundacji F. (...). Podejmowała próby znalezienia zatrudnienia poprzez podnoszenie swoich kwalifikacji i udział w kursach dla osób bezrobotnych. Obecnie prowadzi działalność gospodarczą, której rozpoczęcie sfinansowała z dotacji uzyskanych z Powiatowego Urzędu Pracy, jednak wysokość tej dotacji nie wystarczyła nawet na zakup podstawowych narzędzi. Obecnie działalność nie przynosi żadnych dochodów. Ponadto wskazała, że nie miała miejsca umowa między stronami o zaprzestaniu przekazywania alimentów przez ojca na jej rzecz oraz, że

ojciec nie utrzymywał z nią właściwie żadnych kontaktów, a poza alimentami nie otrzymywała od niego żadnego dodatkowego wsparcia finansowego. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez pozwaną, alimenty od ojca należą się jej pomimo rozpoczęcia działalności gospodarczej do czasu uzyskania przez nią dochodu- taką bowiem informację uzyskała od komornika sądowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. (1) (obecnie S.) ur. (...) ma ukończone 31 lat, jest dzieckiem ze związku małżeńskiego D. S. (2) (obecnie S.) i L. S. (obecnie S.) z domu D. (k.6).

Ugodą zawartą w dniu 14 listopada 1995 r. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy- Mokotowa sygn. akt RVC 557/95 D. S. (1) zobowiązał się płacić na rzecz córki S. alimenty w kwocie 30 % miesięcznego wynagrodzenia nie mniej niż 220 zł miesięcznie płatnych do rąk matki dziecka L. S. między 1 a 10 dniem każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi ustalonymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 1 sierpnia 1995 r. (k. 5).

Przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie pod sygnaturą Kmp 95/15 toczyło się postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 r. zostało zawieszona na wniosek dłużnika, który złożył zabezpieczenie konieczne do zwolnienia spod egzekucji, a następnie umorzone (k. 66-68). Kwota zabezpieczenia przekazana S. S. (1) wyniosła 8360 zł.

D. S. (1) (uprzednio S.) ma 53 lata, oprócz S. S. (1) jest ojcem trojga dzieci, - 30 letnia córka przebywa wraz z matką w Kanadzie, dwoje pozostałych dzieci- 8 letnią córkę i 14 letniego syna wychowuje wraz z żoną. Wykształcenie wyższe- lekarz, podyplomowe- ekonomiczne. Zawód lekarza wykonywał przez okres jedynie 3 lat po ukończeniu studiów, następnie przez 12 lat był zatrudniony jako przedstawiciel w firmie farmaceutycznej, od 2009 r. posiadał udziały w spółce – firmie deweloperskiej o wartości 200 000 zł, z tego tytułu otrzymywał dochody w wysokości 3000 zł netto miesięcznie. Udziały te następnie przekazał swojej żonie, również współwłaścicielowi spółki. Obecnie jest zatrudniony na 1/8 etatu w firmie deweloperskiej, w której posiadał udziały i osiąga z tego tytułu wynagrodzenie. Do czasu ukończenia studiów przez pozwaną ojciec przekazywał na jej rzecz alimenty w wysokości 2600 zł miesięcznie. Do końca 2013 r. przekazywał na rzecz córki alimenty w ustalonej ugodą wysokości. W grudniu 2015 r. jednorazowo przekazał na rachunek komornika sądowego kwotę ponad 10 000 zł z uwagi na złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji przez córkę S. S. (1) o zaległe alimenty. Na rzecz córki komornik przekazał kwotę 8360 zł tytułem zaległych alimentów.

S. S. (1) ma 31 lat, panna, wykształcenie wyższe, w czasie nauki w liceum ogólnokształcącym nie powtarzała żadnej klasy, po ukończeniu szkoły średniej podjęła studia w systemie dziennym na (...) Akademii (...) na kierunku malarstwo, po czym zmieniła kierunek studiów i rozpoczęła naukę na kierunku grafika. Studia ukończyła w dniu 27 września 2011 r. w trybie stacjonarnym na kierunku grafika w specjalności projektowanie graficzne i uzyskała tytuł magistra sztuki (k. 7). W dniach 4 maja 2015 r.-31 lipca 2015 r. odbyła staż w ramach projektu „Nowy (...)szansa”, ponadto kursy podnoszące kwalifikacje w zakresie grafiki komputerowej.

Pozwana w okresie od 23 kwietnia 2010 r. do 28 maja 2010 r. była zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) Sp. z o. o., z tego tytułu otrzymała wynagrodzenie w wysokości 2083,48 zł netto (k. 39), następnie w dniu 8 listopada 2010 r. zawarła umowę o dzieło z Fundacją (...) zobowiązując się do wykonania usługi makijażu, za co otrzymała wynagrodzenie w wysokości 500 zł brutto (k. 41-42). Od 14 kwietnia 2014 r. do 28 lipca 2014 r. była zatrudniona w firmie (...), jednak nie uzyskała tam żadnego wynagrodzenia, gdyż warunkiem jego osiągnięcia było sfinalizowanie transakcji zleconych przez biuro, których w okresie zatrudnienia pozwana nie dokonała (k. 44-52). Innych prób zatrudnienia pozwana nie podejmowała, tłumacząc to chęcią wykonywania pracy w wyuczonym zawodzie.

Od dnia 24 listopada 2015 r. pozwana posiada zarejestrowaną pozarolniczą działalność gospodarczą (k.53)- studio fotograficzno- graficzne, na której rozpoczęcie otrzymała dotację z Powiatowego Urzędu Pracy w wysokości około 19 000 zł, którą przeznaczyła na zakup aparatu fotograficznego i obiektów niezbędnych do wykonywania pracy. Kwotę 8360 zł uzyskaną od komornika tytułem spłaty zaległości alimentacyjnych przeznaczyła na zakup komputera

i programu komputerowego niezbędnych do wykonywania zleceń objętych prowadzoną działalnością. Działalność gospodarcza pozwanej polega na wykonywaniu logotypów dla firm, plakatów, ulotek, wykonywania fotografii ślubnych, eventowych.

Pozwana twierdzi, że dotychczas z tytułu prowadzonej działalności nie uzyskała żadnego dochodu, w maju otrzymała wynagrodzenie za wykonanie zlecenia dla firmy, z którą podjęła współpracę.

Obecnie S. S. (1) pozostaje na utrzymaniu dziadków i matki, która osiąga miesięczny dochód w wysokości około 2000 zł miesięcznie. Pozwana wraz z matką i dziadkami zamieszkuje w domu dziadków obecnie należącym do matki pozwanej L. S.. Z uwagi na skorzystanie z dotacji oferowanych przez Powiatowy Urząd Pracy obecnie nie może podjąć innej formy zatrudnienia niż związana z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić.

Zgodnie z art. 133. § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

„O wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego decyduje kryterium osiągnięcia przez dziecko zdolności do samodzielnego utrzymania się. Spełnienie tego kryterium zależy od okoliczności faktycznych. Należy przyjąć, że dziecko osiąga zdolność do samodzielnego utrzymania dopiero wtedy, gdy ukończy naukę i otrzyma należyte przygotowanie do pracy i bez znaczenia jest czy naukę pobiera w trybie dziennym, czy zaocznym o ile nie pracuje”. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2015 r. I ACA 205/15 LEX nr 1785280.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż bez wątplenia 31 –letnia pozwana S. S. (1) jest w stanie utrzymywać się samodzielnie. Pozwana jest osobą młodą, wykształconą, zdrową i zdolną do wykonywania pracy. Pozwana ukończyła studia wyższe, posiada tytuł magistra sztuki i umiejętności projektowania graficznego, co z całą pewnością umożliwi znalezienie zatrudnienia z uwagi na duże zapotrzebowanie na rynku na tego typu usługi. Należy mieć na względzie, iż w W. jest bardzo wiele ofert pracy, zwłaszcza dla osób z wyższym wykształceniem, również oferujących zatrudnienie dla osób posiadających zawód i kwalifikacje pozwanej.

Ponadto S. S. (1) ukończyła liczne kursy i staże podnoszące jej kwalifikacje w posiadanym zawodzie, co również zwiększa jej szanse na rynku pracy i tym samym możliwości zarobkowe. Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej wskazującej, że rozpoczęcie działalności, z której dotychczas nie uzyskała żadnego dochodu, a jedynie ponosi straty, gdyż jest płatnikiem ZUS jest okolicznością przemawiającą za oddaleniem powództwa, gdyż w ocenie Sądu samo rozpoczęcie działalności gospodarczej i związane z tym nieosiągnięcie żadnych dochodów i konieczność uiszczania danin publicznych, czy też, jak w przypadku pozwanej, brak możliwości podjęcia dodatkowego, oprócz prowadzenia działalności zatrudnienia, nie może się wiązać z obowiązkiem utrzymywania dorosłej już córki przez ojca. Pozwana bowiem ukończyła już 31 lat i już dawno powinna pracować i utrzymywać się samodzielnie nie zaś oczekiwać wsparcia finansowego od ojca, który, co należy podkreślić, regularnie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego aż do końca 2013 r., a zatem jeszcze przez ponad dwa lata od ukończenia przez pozwaną studiów wyższych, choć mógł już w owym czasie wystąpić o uchylenie ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec córki.

Ponadto należy mieć na uwadze również to, że pozwany w 2015 r. na skutek wniosku córki o wszczęcie postępowania egzekucyjnego uregulował alimenty za rok 2014 i 2015 r. i z tego tytułu S. S. (1) uzyskała kwotę 8360 zł tytułem zaległych świadczeń alimentacyjnych, a zatem pozwana otrzymywała świadczenia alimentacyjne od ojca niemal do ukończenia 31 roku życia.

Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanej wskazującym na wolę podjęcia pracy jedynie w wyuczonym zawodzie, albowiem jako osoba dorosła winna podjąć usamodzielnąć się i pracować na swoje utrzymanie. Oczekiwanie utrzymywania przez rodziców przez osobę w tym wieku jest irracjonalne i pozbawione podstaw.

Należy podkreślić, że S. S. (1) uzyskała tytuł magistra z dniem 27 września 2011 r. i już w owym czasie, w ocenie Sądu, miała możliwości samodzielnego utrzymania się, jednak Sąd uchylił obowiązek alimentacyjny z dniem 31 grudnia 2013 r., albowiem takie było żądanie strony powodowej.

Z uwagi na powyższe, powództwo D. S. (1) należało uwzględnić pozostawiając strony przy poniesionych kosztach utrzymania.